

„NOVINE“

.. **Političen list za Prekmurske Slovence.** ..

Prihaja vsako nedelo.

Cena Novin je na letošnje leto brez Marijinoga Lista i kalendara Srca Jezušovoga 6 K, z tema pa 10 K.

Zdravo Marija!

Naše Novine so se pod Marijinim plaščom rodile pred šestimi leti. Prva številka je na lepi Marijin svetek, dec. 8. zaglednola svetlost sveta. Letos, meseca maica so je na smrt obsodili Marijini zaničevalci, boljševiski bogatajci, a ukanili so se. Smrt je zadela nje, Marijino delo je pa znova v svet poltuhnulo, da ga z veselim krikom pozdravi: Novine na smrt obsojene smo se po Marijinih prošnjah, na njeni god, gda se obhaja njeno radostno vnebovzetje preporodile i kak dolgo bo svet stao, bomo tudi me živele i glasile pravico njenoga božjega Sina, glasile nevstrašeno krščansko politiko.

Maticerkev obhaja zdaj osem dni god, Marijinoga vnebovzetja. Naše oči se obračajo tá gor, kje ne bojov, ne trpljenja, nego samo réd, samo dobrot, samo zadovoljnost, samo i jedino blaženost. Kak nas tolaži té navuk Materecerkvi! Živemo samo v nevoli, kraljujeta samo nemir i nered na zemlji, obdaja nas samo nezadovoljnost. In v to splošno nevolu se opira pogled nebeških visočin, na to grozno zmešnjavo se razprostira najbolj mile i najbolše matere plašč, vsa pobita srca boža Marijina roka! Se ne potolažimo, če si na to zmislimo! Bi dalje dvomili, bi dalje gučali: vse je zaman. — Nikdar ne! Dokeč dete ma mater, ma dobro mater, se ničesa nema i ne sme bojati. Mi pa ne samo da dobro, nego še najbolšo Mater mamo, takšno mater, štera ne samo da šče, nego tudi more pomagati zato ka je z svojimi prošnjami vsegamogoča! To toliko pomeni, kak nas cerkveni očaki, vučenjaki i svetniki včijo, da

s svojimi prošnjami vse dobi od Boga! Mir sveta je zato tudi v njene materne roke položen. Kraljica je ona neba in zemlje oblast, kraljevsko oblast ma nad obema, preobilno pomoč ponüja obema in jo tudi deli, če se potrudimo za njo. Potruditi, iti se moramo po njo! To vendar ne bomo želeli, da bi nam jo k postelji nosila, na šteraj se od nemarnosti vtegüjemo. Stanmo gor! Roke oklenimo, dušo odprimo z srcom, z čistim srcom pa prosimo njeno pomoč! Gotovo jo dobimo!

Novine so se preporodile! Pod Marijinim plaščom, pod njenim varstvom, na njeni veseli god so zaglednole znova svet. Ne spozabite se z toga, dragi Slovenci! Ostanite verni svojim Novinam, svojim krščanskim Novinam! Vzemite je kak Marijin dar! Vzemite je kak miloščo! Gledajte je vsikdar z zahvalnim srcom! Ne pozabite, da Vam jih je Marija sprosila! Ne pozabite, da so se na njeno prošnjo rodile in preporodile! Slovenci Marijinoga daní nikdar ne zavržite!

Lepše hvale dnesdén ne more dati kršćenik, kak če šče samo krščanske časopise. Ležejše poti dnesdén ne proti nebi, kak ogibati se slabih časopisov. Največ laska prinesé dnesdén tisti navuk, šteri nam z rok zbije slabo čtenjé i nam dobro da v njé! Najbolje tisti časti dnesdén Marijo i jo tisti nasledüje, ki se nedotekne listov, šteri na vero njenoga božjega Sina to najmenjšo senčico mečejo. Več dobroga včini dnesdén tisti, ki razširja dobre spise, kak ki sirotam krüh deli, zato ka brez dobrih spisov srca otdnejo, ž njimi se pa omehčijo i odprejo za uboge. Dobre spise širiti je duševno in telovno delo

usmiljenja; duševno, ár blodne duše spravlja z Bogom; telovno pa, ár srca pripravlja na vsmiljenje do siromakov.

To pa še mnogo druga dobra pri naša dobro čtenjé. Dobri Slovenci! Pol leta vam je to dobro menjkalo. Pol leta je lovio v svoje mreže peklenški duh vaše duše. Pol leta je napadao vaša srca, je naskakao trdnjavo vašega verskoga prepričanja! A vse zaman! Vi ste stanovitni, nepremagljivi ostali! Zavzeti neste dali božjega grada, svoje duše! Gladüvali i žejali ste le dobro čtenje pri bogato pre-stretom i naklajenom stoli, to je, kda so vam na küpe, brezplačno metali boljševiske novine — neste se jih tek noli! Zaistino pravi junaki ste bili, prišli ste neednok do roba mantrništva. Hvalim Boga, ki vam je to stanovitnost dao! Marijo, dobro mater pa prosim, naj vas obdrži v njej. Prido naime vučje med vas, nosili do ovčjo vuno. Prido novine, knjige med vas, štere do slovenske ino do vam vse obetale, samo Boga nej. Po teh škrampljah jih lahko spoznate. Kak ste se bojlševiskih ogibali, ogibljite se vsaki drugih tudi, štere neso krščanske. Mi vam že damo na znanje, štere so v kristušovom duhi vrejene i štere nej. Penez za to že ne te daval, da bi goreli. Mačko v vreči ne bom odavao, pravico odkrito povem, vera če vam je ne trdna, je zgübljeno za vas vse. Zato pa v peč ze vsem, kaj bi vam vero majalo, slabilo, da ovak vi pridete v njo. Ta peč pa to slabo stran ma ka človek nikdar ne more ž nje!

Po polletnom verskom preganjanji, štero je i mene na smrt obsodilo, štero je brezštevilne grehe, nevrle prineslo v našo Slovensko kra-

jino, štero je rodilo več súz kak vodnih kapljic vála v svojoj strúgi naša srebrna Múra, po tom verskom preganjanji, štero vas je posili vleklo v kraj od Boga, kaj smem jaz drúgo delati, kak vas, dragi rojaki, páli nazaj k Njemi pelati. V srci, znam, da ste njegovi ostali, ali vihár se li pozna na vas. Čeravno je drevo ostalo, veje je zlámáno, listje potrgano na vaših dušah. Sunca potrebujete i mira. Zato vam gučim zdaj od božjih rečeh dugši čas, ar v njih je tisti mir i tisto sunce, šteroga potrebujete, naj si poškodovane duše zravnote. Odpustite, ljubézen me goni! Pride réd túdi na novice, a prvo je to bilo potrebno.

Zdaj pa, vnébovzeta Marija, mati ubogih zatiranih Slovencev, ki so te že pred večimi leti za svojo mater zvolili i so tak postali tvoj narod, — vzemi slovesno hvalo za tvojo materno dobroto,

1. da si me rešila gotove smrti,
2. da si rešila Prekmurje nevernoga boljševisma,

3. da si nam sprosila narodno prostost in si nam

4. dala nazaj v roke krščanski tisk. Slovesno se ti vklanjam, nebeška kraljica, v svojem i svojega ljudstva imeni za té našete i drúge neštete dobrote i milosti, štero je tvoja materna roka trosila na nas, tvoje nevredne služabnike. Hvalim te, Jezusova mati, mati mojega Gospoda! Do dna srca genjen ti spevam iz globoke zahvalnosti slavospev z tov močnov obljubov, da vse včnim, naj slovenski narod za vsikdar ostane tvoj narod. Slovenci! to je naša hvala Mariji, da ostanemo njeni narod!

Maribor, 15. avg. l. 1919.

Klekl Jožef
vp. pleb.

Prekmürskim Slovencom na znanje!

Dragi rojaki! Naslednje vrstice, štere najdete v »NOVINAH«, so vam na pomoč i trošt popisane. Tolažiti ščemo, kak dobra mati svojo jočečo deco. Deca ste lüblene slovenske matere, slavne Slovenije, štera prebridke skuzé morete točiti. Slovenija vam je posušiti šče, zato se obrne do vas s tem tolažilnim listom. Poslušajte jo, potrta srca, poslušajte jo vsi mladi i stari, katoličanci i evangeličanci, bogati i siromaki, vsi ste njéni, nad vse vas razprestera svoje

materne peroti, zato ka ste vsi njena deca, zato ka ste vsi Slovenci. To ste! Bog, ki je stvoriteo vsega bitja na zemli, brez koga se list ne gene na drevi ne spadne kapla rosice ščipki na cvét, ne zabrni žužavka, ne skoči zverina v gošči z svojega ležišča, te Bog je túdi vaš oča. To vas je včila vera, to vam je pripovedavala sunce i cela naráva, natura. Sté verovali vi to? Neste smeli. Za Slovence neste se smeli imenüvati. V greh so vam šteli ljudje tisto, ka sam je Bog zapovedao spoznati, da ste najme Slovenci. Nate smeli nikde glasno povedati, da je vam túdi tisti začetnik, kak drúgim narodom; kda je slaviček, stvarica boža toti, a li néma stvarica, kak pravite po domačem, kda je slaviček ne popevao nikdar drúge pesmi, kak svojo, na štero ga je njegov stvoriteo navčo, te ste vi ne smeli, vi, razumno, pametno bože stvorenje z svojega jezika püstiti tisto pesem, tisti guč, na steroga vas je te dober nebeški Oča navčo, slovenskoga. Nema stvar je mela pravico do svojega mater-noga jezika, vi, nemrtelno düšo imajoči Slovenci pa nej. Lagati so vas včili, naj pravite, da ste nej Slovenci, v greh so vas napelóvali. Vašo deco, i vas so po šolaj kaštigoli, če ste po maternom jeziki kaj povedali. Prisodniji so vas sodili, da ste nej razmeli, v šoli vas včili, da ste nej zastopili, v cerkvi vam popevali pa včasí še predgali i molili, da bi se tem menje božega blagoslova na vas zgrabilo, v tújem jeziki. Bili ste »v onječi totje« povesod. Poznali so vas samo te, če je trebelo votume davoti. Naj voš glas dobijo sovražniki vaši, so se do vaših poštenih hiš še pripli, obiskavali so vas, v roke vam segali, pečenke plačüvali, vino točili, banke v prgišče tiskali — pokvarjali so vas, podkupavali, podmitavali so vas, naj vaša düša oslabi naj za Judašov groš pozabi vse krivice i oda vse pravice. — Žalibog, bili so, ki so se krmili z Judašove kovanje! Bili so odpadniki, zgrizki, odreski. Bio je med vami črvivi sad! Bili so, ki so se sramüvali, da so Slovenci, ki so sovražili svoj lastni narod, svojo lastno mater, mater slovensko, štera je nekdaž z punov lübeznostjov šepetela nad njihovov zibelkov: »dete moje« pa njimi nüdila svoje prsi, svojo krv. Vzeli so je, a zahvalni neso bili za nje, zatajili so svojo lastno krv. Naj bodo pozabljeni! Črvivi sad ne sliši k nam! Naj ido, kam je zmirom srce vleklo, želemo njim srečno pot! To pravimo od tistih, ki neso šteli spoznati svoje narodnosti, ki so, čeravno rojeni Slovenci, vendar najveški, zagriženi njegovi sovražniki bili. Teh ne potrebujemo!

Med odpadniki pa túdi takši so, ki neso znali, neso prerazmeli, ka je njihova pot blodna. Tak so je včili, v takših družbaj so živeli, ka so ne

mogli zavedni Slovenci postati. Čütili neso z nami, a preganjali so nas túdi nej. Bili so sad našega sadovnjaka, a bili za nas loški sad, loščina ga je rodila, vživoti nemo ga mogli. Tem odpustimo. Te zovemo! Od teh želemo, naj popravijo, kaj so pokvarili, naj nadomestijo, kaj so zamüdili. Slovenci naj bodo, odkriti, zavedni, stopajo naj znami v ednom redi, mi njim ne odtrgnemo svoje roke, podpirali mo je, vodili mo je. In kda obečamo, da njim njihovega prejšnjega zeblojenoga nenarodnega življenja ne bomo na oči metali, odločno zahtevamo od njih, naj ne gledajo več nazaj tá, odker so prišli, kak židovje na mesene piskre v Egipti. Maščaga starih časov more popolnoma pozabljena, streblena biti s površja prekmürske slovenske zemle.

Za temi dvoje vrste odpadniki pride lüdstvo, prideš ti, dobro, slovensko prekmürsko lüdstvo, šteroga se je strupeni düh zdajšnjega pokvarjenoga časa ne mogo doteknoti. Tebe si postavimo zdaj pred oči, mantrniško lüdstvo, lete nagovorimo, slovensko pokolenje v Prekmurji, štero si v velikoj večini verno ostalo materi Slavi, materi Sloveniji. Odpadnike, Judoše melo si, na tvojem krili so zrasli, tvoji žüli so je redili, tvoji trüdi v svilo i zlat oblačili. A ti nesi šlo za njimi! Ostalo si prosto, ostalo si verno! Zajokalo si, kda si vidlo, kak te trgajo lastni sinovi, kak te zmetavajo lastne hčeri, kak te tajijo preživlenci lastnoga tela, a križ naloženi ne te je podro, jarem, v šteroga so te vpregli, ne te je vmoro. — Ne dobro lüdstvo. Jokalo si i se vüvalo! Zakápali so ti pravice i ti si je zgroba še čakalo nazaj! Najbolše sinove ti je požrla vojna krivica, krvaveli i vmrli so za tújo srečo, pa nesi obvüvalo. Pred očmi si melo samo zasmeh, na hrbti bič; branili so te zaničavanjem, napajali z preganjanjem, kratkočasili z praznim obetanjem, i ti li si ostalo, kaj si bilo, kak te stvoro, Večni, ostalo si slovensko lüdstvo! V temnice so zapirali, ki so te branili, na smrtikoli, ki so te büdili, kamen na cesti, v šteroge se vsaka noga potegne, je vekše poštenje meo kak tvoji voditelje, pa ti li nesi je odstavilo, pa ti li si je bogalo, je podpiralo, je rešilo z trplenjem in nevernostjo lastnoga života. — Dobro lüdstvo, prišla je zdaj plača za te. Bog, ki te je za Slovence stvoro, ki de ednok račun brao od tebe kak Slovenca, — kak vsaki človek tak ma túdi vsaki narod nalogo od Boga naloženo, štero more rešiti — te Bog je poslüšno tvoje goreče iz krvavečega srca prihajajoče prošnje — zgledno se je na tvoje joje, na tvoje gorje kak nekda na tlačeno izraelsko lüdstvo v Egipti pa poslao ti je rešenje. Tove selo vest, glas preradosten tvojega rešenja ti naznanja tvoja slo-

venska mati, mati Slovenija. Prekjezeroletno robstvo konec jemle. Pariška mirovna konferenca ne se spozabila tvojega robstva, prikapčila je tvojo slovensko Krajino k slovenskomi orsagi k Sloveniji v Jugoslaviji! Veseli se dobro slovensko ljudstvo, vüra tvoje slobode je odbila, vernost tvoja je plačo dobila! Zajovči Prekmürec! Radostno prepevaj in hvali Boga, ki ti z rešitevov nezračunano dosta dobrega da.

Kaj je Müra šepetala?)

Müra je zašepetála:

Strüga moja zláto vala ...

ali so vam vrelci znáni,
odket ga prineso váli? ...

Tü kre moje leve stráni

rod prebiva, rod pregnáni ...

jokat se je hodo v mene.

Z večstoletne grozne teme ...

Njegve suze so zlató,

ki ga skrivam pod vódo ...

* * *

Müra je zašepetála:

Kelkokrat sem z mesta vstála,

poplavila rodno zemlo ...

Tiste ki slobódo jemlo

v svojem srdi sem iskála,

ka bi njim na znanje dala:

Ne me večni záto stvoró,

da bi val moj brate ločo,

Jaz vezolje sem za nje

ki kre strani mi živé.

allegor. Wien

Kaj pomeni rešenje?

Naj na to pitanje odgovorimo, moremo vam prle pred oči postaviti, ka nemate i ka mate zdaj.

Prekmurci, v svojem maternom jeziki nemate zdaj nikaj, v Jugoslaviji bote meli vse. Vse šole, vsi uradi (kivotal), pošta, železnica, vse bo slovansko. Lepa slovenska večstoletna imena naših vesnic nazaj dobimo. Ne de več Bodóhegy nego Bodonci kak je vsikdar bilo; ne do vam deco pobijavali, če slovenski reč spregovorí, slovenski de se včilo i pisalo, slovenski bo gučo zvami vsaki gospod, svecki i cerkveni. V cerkve nazaj pride slovenščina odked je stírana, Dobrovnik, D. Lendave ta prova čüli slovensko predgo, ka sta že več petdeset let nej.

Nemate zdaj nikaj svojega. Mantráte se za tühince; njiva je nej vaša, porcije ne plačujete od nje, zato ka sliši ves vaš grunt židovskoj boljševiskoj vladi. Če vmerjete, deca ne

herbajo vašega grunta, na nje spisati ga nemrete, nemrete ga küpiti, ne odati, mučíte se za roparé, lumpe, tolvoje, ki vam vero ščejo dolspraviti, ki vam svete podobe terejo, ki nam katekizmuše z rok trgajo, ki vam pope zapirajo, ki ne dovolijo, da bi vam deca samo edno reč čüla od Boga. Jugoslavijo ne ravnajo takši roparje. Tü vera prostost živa. Zdaj se pogaja vlada z rimskim svetim ocom, ka da vse pravice katoličanom, kak drüгим vereizpovedam. Evangelicanci se ne smejo bojeti za svojo vero, ne de njim je Jugoslavija jemole, kak so njim jo boljševiski i kak so to lagali sovražniki.

Nemate soli, ne obleke, ne ednoga cveka, ne cukra, ne petroleja, ne varstva i nej drugih na življenje potrebnih reči. Pa če si je z težavov prinesete z Jugoslavije ali Nemške Avstrije, doma vam je poropajo. Glejte v Jugoslaviji vse dobite. Ne ga reči, ka se ne bi dobila, ka potrebüjete pa ednok folej jo dobite, kok bi jo doma. Lani so nam v nešteti sobočkih spisov lagali, kakše siromeštvo je v Jugoslaviji i kakše bogostvo na Vogrskom. Zdaj vidíte, kak so vas za nos vodili. Pisali so vam, ka je tü sama gora, to so vam pa zakrili ka je na teh goraj log, v njih pa premog (štáinkol), ka je železo, vapno, drüga potrebna reč v njih doma. Ve v bogotoj Vogrskoj nemate vapno, da bi si hiše pobelili. Samo v Sloveniji, kam naši kraji spadnejo, skopajo na den petsto vagonov vogelja. Tam ste že to pozabli, kok zemle zgliedajo, tü, v tistoj küčarskoj Jugoslaviji, kak sta jo Obal pa Tkalec pa njeva banditi zvali, pa se v obilnosti dobi. Gučali so, ka tü ne raste silje, — to so pa pozabli lažlivi gospodje, ka so naši dobri ljudje na jezere hodili v Šlavonijo silje kosit, v Slovonije je pa znanokar v Jugoslaviji. Kde je pa bogati Banat, dravska, savska dolina, mürsko pole itd. Prav pravi naš domači pregovor: »laž ma kosmate noge«. Zdaj sprevidíte, kak so vam lagoli, kelko kosminja so na svoje guče nakladali voši sovražniki. Nemate penez; z kas so vam pobrali, sirote ste postali; doma vam je pa z belimi nevelavimi zamenjajo i vas zapirajo, če je ne dote. Zapomlíte si, bele banke, štere boljševiski davajo vön, nindine volajo; stare banke, sive, kok so prle bile, skri-

vajte, te so valane še povsod. Do vam je šttemplali i zmenili. Če kaj belih mote, küpíte pri židovej, ka že dobíte, samo da se bank rešíte. Če židov ne bi šteo bank vzeti, tožite ga boljševiskom. Kakše so si znabili, takše naj majo zdaj. Ešče ednok povemo: stare banke skrite.

Nesmete zborov (gzüleš) sneti; razženéjo i zaprejo vas, če štete se eden ovomi potožiti. V Jugoslaviji to ne zabranjeno. Tü mete vekšo prostost i vekše pravice že zdaj ko ste takütnej meli v néjbole srečnoj dobi na Vogrskom, pa ešče vekše bodo, ešče bole de se skrbelo za kmečki i delavski stan, ka se njemi olajša. Se vüpajte se! Nemate mira. Če se količkaj oglasíte, vas do knazoga nabijejo i zaprejo. Tam je dovoljen rop, ropar se ve pokaštiga, da je on gospod. Eti ropare i tolvaje tak koštigajo, kak si slüžijo. Povejte, se tistim kaj zgodilo pri vas, ki so vam vaše drage spostrelali? Niti vlas se njim ne genu na glavi. Eti morilci smrtno kaštigo dobijo, kak si jo pač slüžijo. — Mate pa tüdi nekaj. Mate puno nevole. Mate neslano jestvino, temne noči še pri betežniki, mate raztrgano obleko, razparano obütev, bose nogé, neodete golnice; mate živino, a vprega jo boljševiski; mate drva a žge je on; mate zrnje, a vživa je sovražnik; mate šole, a peklensko pokolenje prebiva v njih i podera tisto, ka ste ter teško gorpostavili; mate cerkvi, farofe, a ašendo morete od njih plačüvati, i ne sme se v njih tisto predgati, ka Bog zapovedava i je vašim düšam na hasek i njih pohištvo je tüdi boljševisko, te vam vzemejo najlepši kelih, kde ga ščejo. Glejte to mate. Nemate nikaj, ešče dühovnikov nej. Dühovniki so mogli podpisati, da so več nej dühovniki, ka ne slišijo pod oblast svojih višešnjih, nego pod oblast boljševisko. Šteri je to podpisao, je Judeš postav i ne sme poleg bože prepovedi več v cerkvi služiti, šteri je pa ne podpisao, tisti pa filera plače več ne dobi, ž njiv pa živeti tüdi nemre, zato ka so boljševiski to vse njim vkraj vzeli. Vzéli so vam zato ovce, pastére. Iči nemate pastérov, vas raztrgajo vucjé. Sirotike! V Jugoslaviji nazaj dobíte svoje pastére, dole te se pasle pašče bole kak dozdaj na dobrih düševnih pašnikah.

Vogrska: 77 sluz v njej svoja je naroda Slovena

Dužnost vaša.

Pridite z celim srcem v Jugoslavijo! Podpirajte novo državo, obdržite red, ne želite gostovanja naednok. Na svojoj lastnoj grudi te mérno lahko živeli že prvi den v Jugoslaviji, z tem bodite zadovoljni, drugo pa pride po mali zatem. Poleg reda pa si štejte v dužnost, da nete v kraj vlekli od matere Slovenije, štera vas tak teško dobila, da te jo branili do zadnje kaple krvi, da tiste, ki mir kalijo, ki so boljševiskoga dūha, ki grajajo proti novi državi i punt delajo, oblasti naznanite, čeravno bi vam lastni oča bio tisti.

Vaše žele.

Žele svoje v vsakoj občini spišite vkūp po takšem človeki, ki je za Jugoslavijo bio, i obdržite te opis pri rokaj, dokač se ne bo terjao od vas. Ne spozabite se s sirot, štere pomenjkanje trpijo, zabeležite vse, ka njim fali. Posebno ne spozabte se z tistih dobrih dūš, ki so z vaše vesi za Jugoslavijo se potegivale, posebno, ki so trpeli za njo. Te poimeni spišite vkūp! Ravno tak spišite vkūp tiste, ki so preganjali Slovence! Pa ešče edno spišite vkūp! Ves kvar, ka so ga boljševiski naredili tam, ka so oropali, ka so sportrli, kvar pri živini itd. tudi ka ste na vraštvo zdavali za volo njih. Najbole pa spišite tiste vkūp, šteri so boljševiske novine pisali, širili, šteri so z Tkalcom i Obalom zlendavskim Halašom vred ravnali Slovensko krajino ali v boljševiskoj vojski služili, kaj na te sovražnike gledoč želete, naznanite.

Pozabite!

Pozabite krivice, odpūstite vsem! Sodite milo! Trpite tutoga med vami, ki se da pobogšati, čeravno ne bio z vami ednoga mišljenja, nemirni časi naj ga zgovorijo! Ki bi pa nadole cecao z vas moč, komi ne morete vervati, da bi se pobogšao naj ide! Pūstite ga naj si pobere svoje cote i potem pa naj se potegne prek meje, vi ga ne šalite. Vsaki k svojim! Edne ftice v edno gnezdo! Slovenci vkūp! Slavički vkūp! Bog vas živi in prinesi Prekmurce v lepo Jugoslavijo

med brate branitele Srbe, junake, Horvate, viteške Slovence! Pridite! Rešeni ste!

Znate pot do Sentgotharda,
Kje vrtéle nosi Raba?
Tam slovenska bo zastava
Slavno - dično plahotala!

Naša slovenska krajina pripada k Jugoslaviji.

Slūžbeni brzozjav (telegram) je poslalo z Pariza Francozko poslaništvo v Belgrad 6. toga meseca, v šterom naznanja, da je naša slovenska krajina prikapčena k Jugoslaviji. To je v Parizi na mirovnoj konferenci potrjeno i čaka še samo na podpis. Z tem se je spunila želja, vroča pravična, da bi se prekmurski Slovenci združili z svojimi brati na ono stran Mūre brez krvnoga prelejanja, kak so vsikdar naglašivali i srčno želeli pa prosili jezeri ino jezeri dobroga Boga. Do popolne rešitve počakajte mirno, molite i se vūpajte!

Vogrsko.

Na Vogrskom je boljševiska vlada zatrta, diktator je nadvojvoda Jožef, ministerski predsednik pa fabrikant Friedrich. Budimpešto, glavno mesto so zasedli Rumuni, prihajajo pa v njo tudi Čehoslovaki i druge čete zaveznikov. Ta vlada bode podpisala mir.

Nemška - Austrija.

Nemška Austrija je zdaj na vrsti, da prva podpiše mir. Do 25. toga meseca se to brščas zgodi. Ta državica grozen ter dobi na šinjek. Samo vojne odškodnine mora plačati šest milijardov (edna milijarda je jezero milijonov), ma pa samo šest milijon prebivalcev, nadalje more vkrajdati na jezere i jezere falatov živine, svinj itd. Nemške Austrije vlada je socialno-demokratska, to je sovražnica Kristušovoj veri. Krščanska stranka pa tudi ma prece poslancov.

Glasi.

Prvo svojo sveto mašo je ponovo salozijanec g. Radoha Jožef 15. augusta v Törnišči.

Povrno se je domo msg. dr. Rogač Franc, ravnatelj škof. pisarne v Somboteli iz Nemške Austrije, kje je britki begunski krūh je štiri mesece. Pregnala ga je bivša vogrska socialno-demokratska stranka.

Letošnja letina v Jugoslaviji. Poročila iz vseh delov naše države o letošnji letini so zelo ugodna. Žetev je v obče izpadla prav dobro, zlasti pšenice in rži se je v Banatu in v Srbiji pridelalo obilo, ječmena pa v Srbiji toliko, da še stari ljudje ne pomnijo. Tudi krompir in koruza ter stročnice obetajo dobro letino. Stanje vinogradov je v obče povoljno (samo če bo dozorelo), obilo je živinske krme. V Jugoslaviji ne bo primanjkovalo moke, mesa in vina.

Cena za razna žita. Cene za raznovrstna žita so v Jugoslaviji nekako sledeče: Pšenica 100 kg 220—260 K, rž 200—220, ječmen 200—220, koruza 200—220, oves 200—220, ajda 160—180 in fižol 240—280 K za 100 kg.

Na naših živinskih sejmih plačujejo klavno govejo živino 7 K do 7 K 50 v. 1 kg žive teže.

Najnovejše.

Rešitelji so prišli!

V torek so prišle jugoslovanske čete, da zasedejo Prekmurje in nazenejo boljševiske in sovražnike Slovencev. Bela garda se je umaknila, Rdeča garda se je razpršila in položila orožje. Jugoslovanske čete, so zasedle Prekmurje do črte, ki velja kot začasna meja med Jugoslavijo in Madžarsko. Od Radgone so prišle čete, ki so bile poslana z Maribora pod poveljstvom podpolkovnika Uzorinaca. Ljubljanski in Zagrebški vojaški oddelki so prišli od Ljutomera in Središča. Odpora ni bilo veliko. Edino ostanki čet izdajalca Tkalca so se upirali Jugoslovanom, pa zastonj. Tkalčevi oddelki so požgali na Goričanskem 9 hiš in odgnali kmetom vso živino.

Prekmursko prebivalstvo je posebno v Murski Soboti, v Dol. Lendavi, v Bettincih v Srednji in Gornji Bistrici sprejelo rešitelje izredno slovesno in gostoljubno. Zdaj je konec velikega trpljenja!

Civilni guverner za Prekmurje.

Za civilnega guvernerja v Prekmurju je imenovan mariborski okrajni glavar dr. Lanjšic. Prišel je že v sredo v Mursko Sobotu. Upamo, ba bo nam Prekmurcem kmalu oskrbel raznih reči ki nam primanjkujejo kakor sol, sladkor, obleko, obuvalo in drugo.

Na znanje naročnikom!

Novine bodo odsehal čeravno zavolo slabe pošne zveze kesnej, vendar vsak tjezen izhajale. Zglasite se za nje tam, kje ste je dozdej dobivali. Zdravi! Izdajatelj.